

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.140 van 21 juni 2000
in de zaak A. 64.495/X-9064.**

In zake : 1. Eugène LANNOIJE,
2. Suzanne BRUSSELLE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. SCHRAM,
kantoor houdende te 8380 LISSEWEGE,
Dulleweg 6

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eugène LANNOIJE en Suzanne BRUSSELLE op 13 juli 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 tot bescherming van de Hazegrasstraat te Knokke-Heist als dorpsgezicht;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VANDAMME die, loco Advocaat L. SCHRAM verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat A. GEKIERE die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verwerende partij in de memorie van antwoord de laattijdigheid van de vordering opwerpt; dat zij er op wijst dat de verzoekende partijen reeds sinds jaren perfect op de hoogte zijn van de inhoud van het bestreden besluit en zelfs verzochten om tot declassering over te gaan;

Overwegende dat verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord repliceren dat zij "van meetaf aan een gevecht hebben moeten leveren tegen het (van rechtswege nietig) K.B. van 06.10.1980", dat zij "niet in kennis (werden) gesteld" en dat het koninklijk besluit gelet op artikel 7 van het decreet van 3 maart 1976 van rechtswege nietig is, welke nietigheid "niet kan gedekt worden door enig tijdsverloop"; dat zij daar in de laatste memorie aan toevoegen dat het bestreden besluit hen nooit is aangezegd geworden, dat zij te

goeder trouw zijn, dat er geen sprake kan zijn van rechtsverwerking, dat het bestreden besluit getroffen werd buiten het jaar na de publicatie van de ontwerp-lijst, dat het niet tijdig is en de inschrijvingen op de ontwerp-lijst van rechtswege vervallen zijn, dat het onwettig tot stand gekomen koninklijk besluit te allen tijde kan worden aangevochten, dat onregelmatigheid "niet door tijdsverloop (kan) bevestigd worden in regelmatigheid(,) zeker niet wanneer het K.B. dat onregelmatig werd genomen door de overheid op een onregelmatige manier gehanteerd wordt, initieel opgericht om de landbouwers te beschermen en te helpen met een sociale dimensie, en thans aangegrepen wordt om elke expansie te verbieden";

Overwegende dat het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 de Hazegrasstraat te Knokke-Heist als dorpsgezicht beschermt om reden van de historische waarde; dat het luidens het artikel 2 verboden is, behoudens machtiging overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 3 maart 1976, om op de beschermde percelen de werken uit te voeren vermeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, en om de ordonnantie en het uitzicht te wijzigen van de percelen en van de onroerende goederen die zich er op bevinden; dat verzoekende partijen sinds 15 december 1977 eigenaar zijn van een hoeve met gronden binnen de perimeter van het beschermde dorpsgezicht; dat het bestreden besluit hen moest worden betekend conform artikel 8, § 1, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten;

Overwegende dat eerste verzoeker op 28 februari 1983 zijn beklag doet bij de rijksdienst voor monumenten en landschappen over de manier waarop hij behandeld wordt; dat hij doet gelden dat zijn boerderij en gronden sedert 6 oktober 1980 als dorps-

gezicht geklasseerd zijn, dat hij verplicht is om "nieuw te bouwen" omdat aan de bestaande gebouwen niets mag veranderd worden, dat hij "niet tegen een klassering" is maar dat "men" dan ook financieel over de brug moet komen; dat hem met brief van 29 maart 1983 ter kennis wordt gebracht "dat er voorlopig geen kredieten voorhanden zijn voor werken binnen beschermde dorpsgezichten"; dat in januari 1989 het bestuur voor monumenten en landschappen aan eerste verzoeker schriftelijk meedeelt vastgesteld te hebben "dat de haag langs uw woning, gelegen in de als dorpsgezicht gerangschikte Hazegrasstraat (bij K.B. van 06/10/1980) zwaar beschadigd en/of vernield werd", terwijl het rangschikkingsbesluit "werken (verbiedt) die het uitzicht van de percelen en van de zich erop bevindende onroerende goederen te wijzigen"; dat eerste verzoeker op 25 juni 1990 aan de administratie voor ruimtelijke ordening en huisvesting vraagt "om een procedure tot declassering in te zetten"; dat hij toelicht dat de klassering een lange lijdensweg heeft meegebracht voor vernieuwbouw en nieuwbouw, dat de gebouwen landbouwtechnisch onbruikbaar zijn geworden, dat de dienst monumenten geen begrip heeft voor zijn problemen en dat hij genoodzaakt is de oude gebouwen te verlaten en nieuwe te bouwen; dat hij op 28 oktober 1990 bij de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting aandringt op de deklassering; dat met brief van 27 november 1990 de minister meedeelt wat volgt :

"Aansluitend aan uw brief waarin U mijn aandacht vraagt voor uw aanvraag tot deklassering van het dorpsgezicht gelegen Hazegrasstraat te Knokke-Heist heb ik mijn bevoegde diensten met een onderzoek belast.

Uit dit onderzoek blijkt, en ik kan mij daar volkomen bij aansluiten, dat dit dd. 6 oktober 1980 beschermd dorpsgezicht inderdaad waardevol is.

Ik kan derhalve op het verzoek tot deklassering niet ingaan.

Evenwel ben ik van oordeel dat de uitbating van uw bedrijf door de bescherming niet onmogelijk gemaakt mag worden. Ik heb mijn Bestuur voor Monumenten en

Landschappen dan ook aangespoord om met de nodige soepelheid eventuele uitbreidingsaanvragen vanwege U te onderzoeken";

Overwegende dat in de concrete omstandigheden van de zaak tenminste de brief van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting te beschouwen is als een voldoende persoonlijke aanzegging van het beschermingsbesluit van 6 oktober 1980; dat het beroep pas vijf jaar later is ingediend; dat dit aanzienlijk buiten de gestelde termijn is; dat daar niet aan afdoet het feit dat het aangevochten besluit "onwettig tot stand gekomen" zou zijn, noch het feit dat de overheid het besluit "in de loop der jaren" beweerdelijk tegen het oorspronkelijke opzet in is gaan gebruiken; dat het eerste de grond van de zaak betreft en het tweede het belang van de verzoekende partijen;

Overwegende dat de vordering laattijdig en dienvolgens onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig juni tweeduizend, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.